

Sygn. akt VIII U 1713/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 grudnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. Anna Capik-Pater
Protokolant:	Agata Kędzierawska

po rozpoznaniu w dniu 19 grudnia 2017 r. w Gliwicach

sprawy D. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury górniczej

na skutek odwołania D. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 4 sierpnia 2017 r. **nr** (...) - (...)

zmienia zaskarżoną decyzję z dnia 4 sierpnia 2017 roku w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu D. P. prawo do emerytury górniczej na podstawie art. 50a ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, począwszy od dnia 1 lipca 2017 roku.

(-) SSR del. Anna Capik-Pater

Sygn. akt VIII U 1713/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 4 sierpnia 2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu D. P. prawa emerytury górniczej . W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, iż decyzją z dnia 1 grudnia 2008r. ubezpieczonemu ustalono już prawo do emerytury górniczej, brak zatem podstaw do przyznania kolejnej emerytury górniczej.

W odwołaniu od powyższej decyzji, ubezpieczony wskazał, że spełnia wszystkie warunki przyznania emerytury z tytułu ukończenia wieku oaz przepracował po przyznaniu wcześniejszego świadczenia co najmniej 30 miesięcy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując swoje dotychczasowe stanowisko.

Sąd ustalił i zważył, co następuje.

Decyzją z dnia 1 grudnia 2008r. organ rentowy przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury górniczej od 24 listopada 2008r. tj. od dnia ustania zatrudnienia w oparciu o art. 50e ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach

i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. 2015. 748 - dalej ustawa FUS). Następnie ubezpieczony kontynuował zatrudnienie.

Ubezpieczony ukończył 50 rok życia(...), nie jest członkiem OFE.

Powyższy stan faktyczny jest bezsporny i wynika wprost z akt organu rentowego.

Odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Organ rentowy skarżoną decyzją odmówił ubezpieczonemu prawa do przyznania emerytury górniczej.

Ubezpieczony wniósł o przyznanie nowej emerytury lecz w odwołaniu uczynił adnotację „po przepracowaniu 30 miesięcy i ukończeniu 50 lat”, tak więc przedmiotem jego żądania w istocie jest przeliczenie świadczenia w oparciu o art. 53 ust. 4 ustawy FUS.

Stosownie do przepisu art. 53 ust. 3 omawianej ustawy emeryturę, której podstawę wymiaru stanowi podstawa wymiaru świadczenia, o którym mowa w art. 21 ust. 1 pkt 1 i ust. 2, oblicza się od tej samej kwoty bazowej, którą ostatnio przyjęto do ustalenia podstawy wymiaru, a następnie emeryturę podwyższa się w ramach waloryzacji przypadających do dnia nabycia uprawnień do emerytury.

Zgodnie z ust. 4 przepisu ust. 3 nie stosuje się, jeżeli zainteresowany po nabyciu uprawnień do świadczenia, którego podstawę wymiaru wskazał za podstawę wymiaru emerytury, podlegał co najmniej przez 30 miesięcy ubezpieczeniu społecznemu lub ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym.

Prawo do „przeliczenia” emerytury górniczej, uzależnione jest m.in. od spełnienia przez odwołującego przesłanek nabycia uprawnień do emerytury na innej podstawie prawnej, niż dotychczas przyznane świadczenia (vide – wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 14 marca 2013r., III AUa 88/13 (LEX nr 1289790).

Stąd też w ocenie Sądu orzekającego, treścią skarżonej decyzji jest w istocie odmowa przyznania odwołującemu prawa do kolejnej emerytury górniczej.

Ubezpieczony z dniem 1 grudnia 2008r. nabył prawo do emerytury górniczej na podstawie art. 50e ustawy FUS.

Zgodnie z tym przepisem, prawo do górniczej emerytury, bez względu na wiek i zajmowane stanowisko, przysługuje pracownikom, którzy pracę górniczą wykonywali pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy przez okres wynoszący co najmniej 25 lat, z uwzględnieniem ust. 2.

Natomiast po myśli art. 50a ust 2 ustawy FUS prawo do emerytury górniczej, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- ukończył 50 lat życia;
- ma okres pracy górniczej, wynoszący łącznie z okresami pracy równorzędnej co najmniej 25 lat dla mężczyzn, w tym co najmniej 15 lat pracy górniczej, o której mowa w art. 50c ust.1
- nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego albo złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Organ rentowy stanął na stanowisku, że prawo do emerytury górniczej można uzyskać tylko jeden raz, a zatem osoby, które po raz pierwszy wystąpią do ZUS z wnioskiem o emeryturę górniczą, mogą uzyskać uprawnienie do tej emerytury albo na podstawie art. 50e albo na podstawie art. 50a omawianej ustawy, jeśli spełnią warunki wskazane w tych przepisach. Zdaniem organu rentowego nie ma możliwości ponownego ustalenia prawa do emerytury górniczej na podstawie art. 50a albo 50e ustawy, w sytuacji gdy wnioskodawca pobiera już emeryturę górniczą przyznaną w oparciu o jeden z tych przepisów.

Sąd orzekający w niniejszej sprawie nie podziela stanowiska organu rentowego.

W uzasadnieniu do wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 5 marca 2013r. sygn. akt III AUa 1117/12, Sąd ten wskazał, że przewidziana w art. 50a ustawy FUS górnicza emerytura, której nabycie ustawodawca wiąże z osiągnięciem stosownego wieku, uzależnionego od określonego okresu pracy górniczej przewidzianej w art. 50c ust. 1 ustawy FUS – pomimo, iż warunki do jej uzyskania określono w dwóch odrębnych ustępach tego przepisu, faktycznie stanowi rodzajowo tożsame świadczenie.

Zwrócić należy uwagę, że analizowane przez Sąd Apelacyjny przesłanki nabycia emerytury górniczej odnosiły się do dwóch ustępów tego samego przepisu tj. art. 50a ust. 1 i 2 ustawy FUS. Tym samym Sąd Apelacyjny w Katowicach wskazał, iż emerytura górnicza przewidziana na podstawie art. 50a ust. 1 jest świadczeniem tożsamym rodzajowo z emeryturą górniczą przewidzianą w art. 50a ust. 2, oba te przepisy regulują bowiem nabycie prawa do emerytury górniczej po ukończeniu wymaganego wieku tj. 55 i 50 lat życia.

W tym samym uzasadnieniu Sąd Apelacyjny w Katowicach zaznaczył nadto, że ustawa FUS – wśród rodzajów emerytur górniczych rozróżnia emeryturę górniczą bez względu na wiek i zajmowane stanowisko w przypadku wykonywania pracy górniczej pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, przez co najmniej 25 lat przyznawaną na podstawie jej art. 50e ust. 1 oraz przewidzianą w art. 50a emeryturę górniczą w obniżonym wieku 55 lub 50 lat przy 10 lub 15-letnim okresie pracy górniczej określonej w art. 50c ust. 1 w ogólnym okresie ubezpieczenia górnika (20/25 lat).

W ocenie Sądu są to zatem dwa różne świadczenia.

Sąd orzekający w niniejszej sprawie podziela również stanowisko wyrażone w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 17 grudnia 2014r. sygn. I UK 169/14 (LEX nr 1642866), iż obecny art. 50e ustawy FUS, będący odpowiednikiem dawnego art. 48 tej ustawy, statuuje własny, odrębny od art. 50a układ warunkujący nabycie uprawnień do emerytury górniczej, rezygnując z przesłanki wieku emerytalnego na rzecz dłuższego, bo 25-letniego stażu kwalifikowanej pracy górniczej. Takie stanowisko zajął również Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 1 kwietnia 2014r., I UK 366/13 (LEX nr 1455428).

Przepisy te różnią się zatem w zakresie koniecznych przesłanek zarówno okresami wymaganej pracy górniczej: art. 50a ust. 1 i 2 ustawy wymaga legitymowania się odpowiednio okresem 20 i 25 pracy górniczej i równorzędnej, w tym okresem odpowiednio 10 i 15 lat pracy górniczej określonej w art. 50c ust. 1, art. 50e ust. 1 wymaga wykazania 25 lat pracy górniczej wykonywanej pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy (z uwzględnieniem ust. 2.), jak też różnią się co do przesłanki osiągnięcia wymaganego wieku w art. 50a ust. 1 i 2 i jej braku w art. 50e ust. 1.

Ubezpieczony bezspornie posiada wymagany w art. 50a ust. 2 ustawy FUS okres pracy górniczej, z dniem 29 maja 2015r. osiągnął również wiek 50 lat, nie jest członkiem OFE.

Mając powyższe na uwadze należało uznać, że ubezpieczony spełnia przesłanki do przyznania mu prawa do emerytury górniczej w oparciu o inną podstawę prawną niż dotychczas przyznane świadczenie, co skutkuje uwzględnieniem odwołania.

W tym stanie rzeczy, w oparciu o przytoczone przepisy prawa i art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. – Sąd zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury górniczej poczynając od 1 lipca 2017r. tj. od 1 dnia miesiąca złożenia wniosku (art. 129 ust.1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych).

(-) SSR del Anna Capik - Pater